

Súd: Krajský súd Trenčín  
Spisová značka: 6Co/545/2015  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3109220776  
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2015  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková  
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3109220776.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Stanislavy Markovej a členiek JUDr. Ľubice Bajzovej a Mgr. Martiny Trnavskej v právnej veci navrhovateľa: M. J., bytom O. XXXX/XX, J., občan Slovenskej republiky, zastúpený advokátkou JUDr. Janou Ftorkovou, so sídlom V. Spanyol 8443/1A, Žilina, proti odporcovi: R&M Trans, s.r.o., so sídlom Chochoľná - Velčice 462, o zaplatenie 6.854,17 eur s príslušenstvom, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 2. marca 2015, č. k. 21C/114/2010-315, jednomyseľne, takto

### rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e** .

Odporca **j e p o v i n n ý** zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania vo výške 294,88 eur advokátke JUDr. Jane Ftorkovej, do troch dní.

### o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd uložil odporcovi zaplatiť navrhovateľovi 6.854,17 eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Súčasne mu uložil zaplatiť náhradu trov konania navrhovateľa vo výške 3.752,93 eur do rúk jeho advokátky JUDr. Jany Ftorkovej v rovnakej paričnej lehote. V odôvodnení svojho rozsudku uviedol svoje skutkové zistenia, podľa ktorých medzi účastníkmi konania vznikol pracovnoprávny vzťah na základe pracovnej zmluvy zo dňa 12.09.2007. Pracovný pomer bol dojednaný na dobu určitú. Druh práce dohodli účastníci - vodič medzinárodnej kamiónovej dopravy. Pracovný pomer skončil navrhovateľ okamžitým zrušením podľa § 69 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce z dôvodu nevyplatenia mzdy a cestovných náhrad. Z podnetu navrhovateľa vykonal Inšpektorát práce Trenčín kontrolu dodržiavania pracovno-právnych a mzdových predpisov. Výkonom inšpekcie práce bolo zistené, že odporca porušil ustanovenie § 16 ods. 1 písm. a), písm. e), § 16 ods. 2 písm. a) zákona č. 125/2006 Z.z. o inšpekcii práce a o zmene a doplnení zákona č. 82/2005 Z.z. o nelegálnej práci a o nelegálnom zamestnávaní tým, že počas výkonu inšpekcie práce nepredložil na požiadanie inšpektora práce kópie potrebných dokladov z pracovnoprávnych a mzdových predpisov, pracovné zmluvy, výplatné pásky, doklady o vyplatení mzdy, poskytovanie stravného, doklady o prihlásení zamestnancov do sociálnej poisťovne. Po začatí výkonu inšpekcie práce dňa 27.8.2008, keď nebol v sídle firmy konateľ zastihnutý a dňa 28.8.2008 po osobnom prevzatí oznámenia o začatí inšpekcie práce s uvedeným zoznamom požadovaných dokladov, v nasledujúcom období neposkytol súčinnosť pri výkone inšpekcie práce, čím neutvoril podmienky na nerušený a rýchly výkon inšpekcie práce. Navrhovateľovi nebola zaplatená mzda za mesiac január 2008 vo výške 558,62 eur a cestovné náhrady za pracovné cesty vykonané v období od januára 2008 do júla 2008, ktoré vo svojom návrhu špecifikoval a preukázal podrobnými rukou písanými poznámkami o čase a priebehu každej pracovnej cesty, kópiami medzinárodných nákladných listov, prepísaným záznamom z karty vodiča za obdobie od 26.03.2008 do 17.07.2008. Tvrdenia odporcu, ktorými spochybňoval uplatnené nároky navrhovateľa vyhodnotil okresný súd tak, že ich spochybňovanie bolo rôzne a vždy neurčitým spôsobom. Tvrdil napríklad, že

navrhovateľa na uvedené cesty neposlal, ale ich vykonal pre niekoho iného, výšku cestovných náhrad považoval za určenú zmätočne, nekonkretizoval však, z akých dôvodov. Z výsledkov dokazovania okresný súd konštatoval, že odporca nevedol riadne svoje účtovníctvo, neplnil si svoje povinnosti z pracovnoprávných a mzdových predpisov. V konaní chcel zneužiť okolnosť, že dôkazná povinnosť preukázať uplatnený nárok zaťažuje navrhovateľa, pritom vedel, že dôkazné prostriedky má, resp. mal by mať vo svojej dispozícii. Takýto postup odporcu nemôže byť na ujmu navrhovateľa ako slabšej strany v spore. Navrhovateľ v rámci svojich možností svoje tvrdenia doložil dôkazmi, na druhej strane odporca jeho nároky kvalifikovane nespochybnil, preto uplatnený nárok navrhovateľovi priznal. Na svoje skutkové zistenia aplikoval okresný súd ust. § 118 ods. 1, 2 Zákonníka práce, § 2, 3, 4 zákona č. 238/2002 Z. z. o cestovných náhradách. Úspešnému navrhovateľovi priznal právo na náhradu trov konania podľa § 142 ods. 1 O.s.p., ktorých výšku špecifikoval podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z., resp. hotovými výdavkami navrhovateľa v súvislosti s konaním.

Proti tomuto rozsudku odporca podal včas odvolanie. Navrhol rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť tomuto súdu na ďalšie konanie. Z obsahu jeho odvolania je zrejmé, že uplatňuje odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p., t. j. nesprávny skutkový záver okresného súdu, v dôsledku čoho rozhodol nesprávne. Uviedol, že „jediné pravdivé a preukázané tvrdenie v odôvodnení rozsudku je, že navrhovateľ bol zamestnancom spoločnosti. Všetky pohľadávky ale boli s navrhovateľom vyrovnané“. Vytýkal okresnému súdu, že žiadal od neho preukázanie svojich tvrdení a pritom navrhovateľ nepredložil jediný dôkaz, ktorým by preukazoval, že vykonal pre odporcu prácu, za ktorú požadoval odmenu. Okresný súd uložil navrhovateľovi predložiť kartu vodiča, na ktorej sa zaznamenávajú všetky cesty konkrétneho vodiča. Na karte vodiča však neboli pracovné cesty vôbec uvedené. Tvrdenia navrhovateľa sú od začiatku vymyslené, dohodnutú mzdu dostával riadne vyplatenú. V trestnom konaní, ktoré proti nemu inicioval navrhovateľ, bolo preukázané, že navrhovateľ mal mzdu vyplatenú. Vytýkal ďalej okresnému súdu, že v rozsudku absentuje logické zdôvodnenie, akými úvahami sa súd zaoberal, aké dôkazy vyhodnotil v prospech tvrdení navrhovateľa, keď návrhu vyhovel. Nie je uvedené, ako sa OS Trenčín vysporiadal s nedoložením CMR navrhovateľom, čo je jediný doklad o vykonaní cesty s označením subjektu, pre ktorý sa pracovná cesta vykonáva. CMR musia byť opatrené odberateľom, prijímateľom, na CMR sú pečiatky, podpisy a iné údaje o konkrétnych cestách. K tomu, aby mohol odporca niekedy vyplatiť mzdu a diéty, musí CMR mať v účtovníctve a na pojednávaní uviedol, že okrem jedinej, nemá od navrhovateľa žiadnu inú, a teda nemôže byť jeho návrh dôvodný. Na pojednávaní dňa 25.10.2010 nevedel navrhovateľ vysvetliť rozpory v jeho záznamoch a v tom, čoho sa domáha podaným návrhom. Nevedel vysvetliť cesty do Poľska s nemeckou pečiatkou a tieto rozpory mal vysvetliť dodatočne sám navrhovateľ. Aj keď sa tak nestalo, návrhu bolo vyhovené a nie je uvedené ani to, ako sa na záver OS Trenčín vysporiadal s týmito nezrovnalosťami. Ak mal okresný súd návrhu vyhovieť, bol navrhovateľ povinný predložiť kartu vodiča so záznamom, kedy, v akom čase, bol na akom mieste. Následne mal k týmto dňom predložiť listiny ako CMR, z ktorých by bolo jasne viditeľné nie len to, že na pracovnej ceste navrhovateľ bol, ale aj pre koho pracovnú cestu vykonával. Následne, ak by mal súd za preukázané, že cesta vykonaná bola a pre koho vykonaná bola, mal súd zisťovať, či uplatnené nároky sú v súlade so zákonom, či počty hodín v jednotlivých krajinách korešpondujú s náhradou za zahraničnú cestu. Ani v tejto časti nie sú výpočty prebraté okresným súdom bez náležitej kontroly v súlade so zákonom. Náhrady boli stanovené v sume 45 eur Nemecko, Rakúsko, Taliansko, 39 eur Maďarsko a 600 CZK Česká republika. Bez predloženia takýchto dôkazov nebolo možné vo veci rozhodnúť. Podľa jeho názoru, je potrebné vec zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k odvolaniu odporcu navrhol rozsudok okresného súdu potvrdiť, pretože odvolanie odporcu a ním uvádzané dôvody nie sú opodstatnené. Odporca zdôrazňoval, že aj v trestnom konaní došlo k zastaveniu trestného stíhania proti neznámemu páchatelovi vo veci mzdy za vykonanú prácu za mesiac január 2008 (Okresné riaditeľstvo PZ v Trenčíne, ČVS: ORP-2473/1-OSV-TN-2008), nakoľko nebolo preukázané, že by došlo k spáchaniu trestného činu, preto aj v tomto konaní nárok žalobcu nie je možné považovať za opodstatnený. Z uznesenia ORPZ Trenčín je však zrejmé, že došlo k zastaveniu trestného stíhania vo veci prečinu nevyplatenia mzdy a odstúpeného z dôvodu, že nebolo preukázané, že je naplnená subjektívna stránka trestného činu, a preto do úvahy prichádza riešenie sporu v občianskoprávnom konaní s tým, že poškodený subjekt si môže uplatniť svoje nároky cestou súdu. Z uznesenia Okresnej prokuratúry Trenčín vyplýva, že sa vyjadroval konateľ odporcu takým spôsobom, že diéty dostával navrhovateľ počas celej doby, čo bol zamestnaný, pritom v občianskoprávnom konaní nepreukázal ani jediný dôkaz o tom, že diéty boli navrhovateľovi vyplatené a v rozpore s tým, čo uvádzal v trestnej veci tvrdil, že navrhovateľ na nárok na diéty nemal. S poukazom

na obranu odporcu prvostupňový súd požadoval od odporcu predloženie cestovných príkazov, ktoré boli vystavované na jednotlivé zahraničné služobné cesty, odporca však na výzvy súdu nereagoval a žiadne dôkazy, ktoré sa vzťahovali k vykonávaniu zahraničných služobných ciest navrhovateľom za žalované obdobie nepredložil a nepredložil ani žiadne dôkazy, na základe ktorých by bol preukázaný, akú činnosť pre odporcu navrhovateľ v uvedenom období vykonával, ak nezabezpečoval pre odporcu na základe služobných ciest prepravu tovaru. Je vylúčené, aby odporca, pokiaľ by navrhovateľ nebol vykonával prepravu po dobu viac ako pol roka, navrhovateľa nebol upozornil na to, že nevykonáva prácu a tiež na porušenie pracovnej disciplíny, ale i na odovzdanie zvereneho kamióna. Súd správne vyhodnotil vykonané dôkazy a na základe nich vyvodil správny právny záver. Navrhovateľ sa stotožňuje so záverom prvostupňového súdu, podľa ktorého navrhovateľ uniesol dôkazné bremeno tým, že produkoval dôkazy, ktoré ako zamestnanec mohol mať k dispozícii a dôkazy, ktoré navrhovateľ navrhol vykonať, ktoré z hľadiska vykonaných zahraničných ciest mohol predložiť len odporca, napriek výzvam súdu odporca nepredložil. Správne prvostupňový súd pri rozhodovaní bral do úvahy účelovosť obrany odporcu, ktorý si nevedol riadne svoje účtovníctvo a neplnil si riadne svoje povinnosti z pracovnoprávných vzťahov. Z vykonaného dokazovania prvostupňový súd správne vyvodil záver, že účelové konanie odporcu, ktorý odmietal súdu predložiť dôkazy o vykonaných zahraničných služobných cestách v rozhodnom období, nemôže požívať ochranu súdu. V priebehu konania, keď už bolo zrejmé, že odporca nepredloží dôkazy o vykonaných služobných cestách za žalované obdobie napriek opakovaným výzvam súdu, navrhovateľ na vlastné náklady si dal zabezpečiť prenos záznamov z karty vodiča A00000000D51000, ktorej bol držiteľom, na CD nosič a odtiaľ do písomnej podoby, ktorý doručil súdu, v ktorom však už boli zaznamenané služobné cesty od 26.03.2008 z dôvodu, že karta vodiča má obmedzenú kapacitu a boli na nej evidované ďalšie údaje. Aj keď odporca spočiatku v odpore proti platobnému rozkazu poukazoval na to, že navrhovateľ nemá nárok na uplatňovanú mzdu za mesiac január 2008, tvrdiac, že mzdu dostával riadne vyplatenú, v priebehu konania uznal nárok navrhovateľa z titulu náhrady mzdy za mesiac január 2008. Pokiaľ odporca poukazuje na to, že účasť navrhovateľa na zahraničných služobných cestách by mal preukazovať listinami CMR, z ktorých by bolo jasne viditeľné nielen to, že bol na pracovnej ceste, ale aj pre koho pracovnú cestu vykonával, je potrebné sa stotožniť s názorom prvostupňového súdu, že listy CMR potvrdzuje odosielateľ, dopravca a príjemca a každý z účastníkov zmluvy o preprave musí listiny CMR mať vo svojom účtovníctve. Bez záznamov CMR odporca by nemohol fakturovať vykonané úkony v rámci medzinárodnej dopravy svojmu obchodnému partnerovi, pretože CMR sú súčasťou faktúr o preprave. Základným dokladom o vykonanej medzinárodnej preprave je medzinárodný nákladný list CMR, ktorý získava vodič na mieste nakládky konkrétneho tovaru, na ktorom je potvrdenie o vyložení tovaru na určenom mieste a po skončení zahraničnej pracovnej cesty, výsledkom ktorej je dodanie tovaru, takýto potvrdený doklad vodič odovzdáva zamestnávateľovi k vyúčtovaniu služobnej cesty. Pokiaľ by navrhovateľ nebol predložil zamestnávateľovi dôkazy o vykonaných zahraničných služobných cestách, nebol by zamestnávateľ zamestnancovi vyplácal ani mzdu, pritom predmetom sporu bola len mzda za január 2008. V prípade, že by nevykonával navrhovateľ v období január až júl 2008 (do 17.07.2008) prácu vodiča kamiónovej dopravy a nevykonával teda služobné cesty do zahraničia, nebol by mu odporca vyplácal ani mzdu. Bližšia špecifikácia jednotlivých služobných ciest vyplýva z listinných dôkazov -cestovných príkazov, ktoré boli spracované na požiadanie navrhovateľa odborníkom z oblasti účtovníctva, ktorého požiadal o spracovanie cestovných príkazov pre účely podania návrhu na vydanie platobného rozkazu. Vzhľadom na to, že odporca akékoľvek dôkazy, ktoré musel mať vo svojej držbe, odmietal predložiť, súd správne vychádzal z dôkazov, ktoré boli predložené navrhovateľom. Právny zástupca odporcu na pojednávaní dňa 25.10.2010 potvrdil, že je zrejmé, že navrhovateľ v období prvého polroka 2008 vykonal viac ciest, o aké išlo, by bolo možné zistiť z účtovníctva, ale na firme sa nenachádzajú doklady k ďalším cestám. Na základe vykonaných dôkazov súd správne dospel k záveru, že služobnú cestu navrhovateľ vykonal a oprávnené si uplatňuje nároky z titulu aj tejto služobnej cesty čo do základu a výšky. Bolo na odporcovi, aby preukázal, čo navrhovateľ v rozhodnom období pre odporcu robil, na akých medzinárodných trasách sa pohyboval a len v takomto prípade by preukázal, či žalobcom uplatnené nároky sú uplatnené neoprávnené. V uvedenom období mal odporca len dva kamióny, teda nemohlo ujsť jeho pozornosti, či navrhovateľ prácu, ktorú mu nariadil odporca, vykonal alebo nie, pretože mal záujem na splnení zákaziek, po splnení ktorých bol oprávnený si fakturovať voči svojmu zmluvnému partnerovi prepravu ako špedičná firma. Aj odvolanie odporcu, ktoré nie je dostatočne konkrétne z hľadiska námietok voči jednotlivým služobným cestám a výške uplatnených nárokov, je ďalším účelovým podaním v snahe znemožniť navrhovateľovi domôcť sa svojho práva. Navrhovateľ sa v celom rozsahu stotožňuje so zisteným skutkovým stavom, ako aj s právnym posúdením veci a žiada rozsudok prvostupňového súdu

ako vecne správny potvrdiť podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. a priznať navrhovateľovi trovy odvolacieho konania za jeden úkon právnej služby v sume 294,88 eur.

Krajský súd preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 1 O.s.p., t. j. v medziach podaného odvolania a jeho dôvodov a zistil, že rozsudok okresného súdu je vecne správny, a preto je potrebné tento potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p. O odvolaní odporcu rozhodol bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 214 ods. 2 O.s.p., v zmysle ktorého pojednávanie nebolo potrebné nariaďovať.

Ustanovenie § 205 ods. 2 O.s.p. určuje taxatívne dôvody, ktoré možno uplatniť v odvolaní proti rozhodnutiu prvostupňového súdu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej.

Odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p. je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď prvostupňový súd nepostupuje pri hodnotení dôkazov podľa ustanovenia § 132 O.s.p., v dôsledku čoho je jeho skutkový záver chybný.

Podľa § 132 O.s.p., dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci. Hodnotením dôkazov nazývame činnosť súdu, pri ktorej hodnotí vykonané procesné dôkazy z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie, zachovávajúc kritériá logiky.

V prejednávanej veci uplatňuje navrhovateľ proti odporcovi nároky, ktoré mu vznikli ako zamestnancovi odporcu. Medzi účastníkmi vznikol pracovnoprávny pomer na základe pracovnej zmluvy zo dňa 12.09.2007, s dohodnutým dňom nástupu 14.09.2007. Ako druh práce bola dohodnutá pozícia vodiča medzinárodnej kamiónovej dopravy (MKD), miestom výkonu práce bol Trenčín, Zlatovská 27. Pracovný pomer bol dohodnutý na dobu neurčitú.

Navrhovateľ jednostranným úkonom skončil s odporcom pracovný pomer z dôvodov podľa § 69 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce.

Navrhovateľ v konaní uplatňuje vyplatenie mzdy za mesiac január 2008 a vyplatenie cestovných náhrad za zahraničné pracovné cesty v období od januára do júla 2008 vrátane. Tvrdí, že odporca mu uplatnené špecifikované nároky neuspokojil, preto podal aj trestné oznámenie, inicioval kontrolu Inšpektorátom práce a napokon aj jednostranne skončil s odporcom pracovný pomer z dôvodu podľa § 69 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce. Navrhovateľ pracoval ako zamestnanec odporcu v pozícii vodič medzinárodnej kamiónovej dopravy a o svojich pracovných cestách si viedol osobitnú evidenciu a je len logické, že ďalšie listiny o vykonaných pracovných cestách, ktorých účelom bola preprava tovaru na základe zmlúv odporcu s odberateľom, odovzdával odporcovi, ako podklady pre fakturáciu odberateľovi (CMR).

V sporovom súdnom konaní platí pre účastníkov konania povinnosť tvrdenia (§ 101 ods. 1 O.s.p.) a povinnosť dôkazná, t. j. povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení (§ 120 ods. 1 O.s.p.). Procesný dôsledok spojený s dôkaznou povinnosťou môže mať za následok neunesenie dôkazného bremena.

Niekedy je sporné, ktorý z účastníkov má dôkazné bremeno. Posúdenie, ktorý z účastníkov má dôkazné bremeno na preukázanie určitých skutočností, vychádza z hmotnoprávnej úpravy.

Podľa § 118 ods. 1 prvej vety Zákonníka práce je zamestnávateľ povinný poskytovať zamestnancovi za vykonanú prácu mzdu.

Z uvedenej právnej úpravy je možné vyvodiť, že zamestnanec je povinný vykonať prácu a na druhej strane zamestnávateľ je povinný za vykonanú prácu poskytnúť zamestnancovi mzdu.

Nebolo medzi účastníkmi sporné, že navrhovateľ v mesiaci január 2008 vykonal pre odporcu prácu, teda navrhovateľ uniesol bremeno tvrdenia, že prácu pre odporcu vykonal (splnil si svoju povinnosť podľa pracovnej zmluvy), na druhej strane zaťažovalo dôkazné bremeno odporcu preukázať, že splnil svoju povinnosť, ktorá mu plynie z citovanej právnej úpravy, t. j. preukázať, že navrhovateľovi za vykonanú prácu zaplatil mzdu. Pokiaľ splnenie tejto povinnosti nepreukázal, neunesol dôkazné bremeno, čoho dôsledkom je pre neho nepriaznivé rozhodnutie o tomto nároku navrhovateľa.

Rovnaká situácia je aj pri uplatnených náhradách za pracovné cesty.

Okresný súd vyhodnotil výsledky dokazovania a to, čo uviedli účastníci konania správne podľa kritérií v ust. § 132 O.s.p., teda z hľadiska pravdivosti, významu pre konanie o uplatnenom nároku, ako aj v súlade so zásadami logiky.

Ak bol navrhovateľ zamestnancom odporcu v pozícii vodič MKD, je len logické, že výkon jeho práce spočíval v uvedených činnostiach - teda vykonával medzinárodnú kamiónovú dopravu, čo tiež nebolo v konaní sporné, resp. nenamietal to ani odporca.

Sporným bolo, aké medzinárodné prepravy v spornom období navrhovateľ vykonával a aké mu za tieto zahraničné pracovné cesty patrí náhrada. Navrhovateľ predkladal svoje osobné záznamy a niekoľko kópií medzinárodných nákladných listov z rozhodného obdobia - február až jún 2008. Poukazoval na to, že listiny o vykonaní prepravy odovzdal odporcovi pre účely fakturácie odberateľom za vykonanú prepravu tovaru. Okresný súd aj o tomto nároku navrhovateľa rozhodol správne. Bolo povinnosťou odporcu ako zamestnávateľa viesť riadnu evidenciu zahraničných ciest svojho zamestnanca, ktorú však nepreukázal ani pri kontrole Inšpektorátom práce Trenčín. Nezodpovedá logike, že odporca nevedel, akú prepravu vykonáva jeho zamestnanec na pridelenom kamióne, resp. ako tvrdil, že ju zrejme vykonával pre niekoho iného. Pokiaľ toto tvrdil, mal to preukázať, inak ho zaťažovala povinnosť za zahraničné pracovné cesty navrhovateľovi zaplatiť náhrady podľa zákona č. 238/2002 Z. z., pričom okresný súd správne a logicky vychádzal z dôkazov predložených navrhovateľom (CMR, vyčíslenia náhrad, ako aj zo samotnej výpovede navrhovateľa). Správny je tiež záver okresného súdu, že navrhovateľ ako zamestnanec je slabšou stranou v spore, keďže nedisponuje všetkými listinami, ktoré je povinný preukazovať zamestnávateľ (pracovná zmluva, výplatné listiny, evidencia pracovných ciest, cestovné príkazy a ich vyúčtovanie, doklady o vyplatení cestovných náhrad a miezd, čo napokon ako nedostatok konštatoval aj Inšpektorát práce Trenčín v protokole zo dňa 03.10.2008 číslo : ITN 36-17-2.3/D-E 24, 25-08), preto správne, aj z týchto dôvodov, považoval aj tento nárok navrhovateľa za oprávnený.

Vzhľadom na uvedené, odporcom uplatnený odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p. spočívajúci v nesprávnom skutkovom závere okresného súdu, nie je v prejednávanej veci spôsobilým odvolacím dôvodom, a preto bolo potrebné rozsudok okresného súdu potvrdiť.

V odvolacom konaní úspešnému navrhovateľovi patrí náhrada trov odvolacieho konania (§ 224 ods. 1, § 142 ods. 1 O.s.p.), ktorá pozostáva z nákladov na právnu službu advokátky - za jeden úkon - vyjadrenie k odvolaniu odporcu - § 13a ods. 1 písm. c) a § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z., k tomu režijný paušál a 20% DPH (237,34+8,39+49,15=294,88 eur).

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné .